

ODZIV DRUŠTVA SLOVENSКИH REŽISERJEV IN REŽISERK NA NAPOVEDANO KRČENJE SREDSTEV ZA PROGRAM ARS

Stvari so v resnici zelo preproste: kdor posluša Ars, sliši in razume marsikaj, kar se v politično razklanem medijskem prostoru bipolarno siromaši na eno ali drugo naklonjenost.

Kdor posluša Ars, si oddahne in se spočije, ker njegovih vsebin ne obremenjujejo agresivni komercialni interesi. Kdor posluša Ars, posluša strokovnjake in umetnike, ki jim v besedo ne skačejo senzacionalistično prenapeti voditelji. Zato poslušamo Program Ars.

Stvari so v resnici še bolj preproste: RTV prispevek je brez dvoma edina stvar v tej državi, ki se v dvanajstih letih ni podražila niti za cent. Ni težko uganiti, zakaj: ker o vrednosti nacionalne medijske in kulturne hiše odloča politika. Zato je bilo iz političnih ust izrečenih že toliko žaljivih pridevkov, ki z resničnostjo nimajo prav nič skupnega. Predstavljajmo si, da bi tako dvanajst let finančno davili in poniževali kak drug javni servis. Zdravstvo? Šolstvo?

Najbolj preprosto: vprašajmo se, ali je v tej državi še kak paket, v katerem za mesečno 12,75 evrov dobimo toliko televizijskih in radijskih programov, izvirnih in premiernih vsebin, tako veliko glasbe, komentarjev, poglobljenih pogovorov, portretov, informativnih oddaj, koncertov, razvedrilnih oddaj, otroških programov, regionalnih in manjšinskih programov, programov, prilagojenih za gluhe, za slepe in slabovidne ... Naštevanje smo šele začeli, a je odgovor jasen: ne!

Po drugi strani pa naročnikom kabelskih ponudnikov plačujemo približno 20 evrov mesečno za televizijske programe (brez RTV), pa se nikoli ne vprašamo, kaj dobimo za ta denar. Ne vprašamo se, ker tega nihče ne politizira, ker je v tem primeru v ozadju zgolj kapital, tuj seveda. Ne vprašamo se tudi, ali so Netflix, HBO in druge spletne platforme vredne naročnine, ki je cenovno primerljiva z RTV prispevkom, pa nam nekatere ne postrežejo niti s slovenskimi podnapisi, da o kakšni nacionalni ali kulturni vrednosti niti ne govorimo.

Program Ars je nekaj posebnega, je en sam, unikat in po kakovosti svetovno primerljiv. Krčenje sredstev na tako imenovani variabili ne pomeni nič drugega kot znova žrtvovati neodvisne, samostojne, samozaposlene – z drugimi besedami, prekarne sodelavce Programa Ars. Ne spomnimo se, da bi vladajoča politika kaj takega napovedovala v predvolilnem času. Nismo pa pozabili, da smo filmski ustvarjalci glasno podprli referendum o novem Zakonu o RTV. Takšno poseganje v Program Ars nikakor ni v skladu z referendumsko voljo slovenskih volivcev. Najsi bo novo vodstvo RTV še tako novo, treba je jasno povedati, da s takšno ekonomsko politiko zgolj nadaljuje dolgotrajno, politično kratkovidno medijsko lobotomijo, ki ogroža našo nacionalno in kulturno suverenost.

Kdor še vedno ne razume, kaj je Program Ars, naj si na Televiziji Slovenija s časovnim zamikom ogleda nedavno predvajani sijajni dokumentarni film *Ars* našega kolega Amirja Muratovića. Več kot smiselno bi bilo, da bi tako predstavili tudi druge programe, ki nastajajo v produkciji RTV Slovenija – in prav vsem se žal že dolgo ne godi nič bolje.

Društvo slovenskih režiserjev in režiserk

V Ljubljani, 19. 12. 2023